

Goahtegearret/Samenes Naturressursforbund/GG-SNF
9730 Karasjok

Justis- og
beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 Oslo

Karasjok 09.02.2016

Høringsuttalelse - Endringer i finnmarksloven.

Vi viser til departementets høringsbrev av 8.12.2015, Deres ref.: 15/8242 EH KHR/AØL vedrørende ovennevnte høring.

Regjeringens forslag til endring av Finnmarksloven § 43, vil være i strid med lovens formålsparagraf 1 og § 5, om at lokalbefolkningen i Finnmark, og spesielt i indre Finnmark, ikke skal få dekket sakskostnader, om de nødvendigvis må fremme sak i Utmarksdomstolen, for å få anerkjent deres kollektive og individuelle rettigheter, som de har opparbeidet ved hevd eller alders tids bruk.

§ 1. Lovens formål Lovens formål er å legge til rette for at grunn og naturressurser i Finnmark fylke forvaltes på en balansert og økologisk bærekraftig måte til beste for innbyggerne i fylket og særlig som grunnlag for samisk kultur, reindrift, utmarksbruk, næringsutøvelse og

*§ 5. Forholdet til bestående rettigheter Samene har kollektivt og individuelt gjennom langvarig bruk av land og vann opparbeidet rettigheter til grunn i Finnmark (understreket ...). Loven her **gjør ikke** inngrep i kollektive og individuelle rettigheter **som samer** og andre har opparbeidet ved hevd eller alders tids bruk. Dette gjelder også de rettighetene reindriftsutøvere har på slikt grunnlag eller etter reindriftsloven. For å fastslå omfanget og innholdet av de rettighetene som samer og andre har på grunnlag av hevd eller alders tids bruk eller på annet grunnlag, opprettes en kommisjon som skal utrede rettigheter til land og vann i Finnmark, og en særdomstol som skal avgjøre tvister om slike rettigheter, jf. kapittel 5.*

Om staten ikke vil dekke samenes-/lokalbefolkningens eventuelle påtvungne rettskrav ovenfor Utmarksdomstolen på grunn av, at kommisjonen eller FeFo, ikke vil anerkjenne deres eksisterende rettigheter til sine respektive utmarksområder, er det i strid med § 5. § 5 sier, at «f-loven her **gjør ikke** inngrep i kollektive og individuelle rettigheter **som samer** og andre har opparbeidet ved hevd eller alders tids bruk». Om samene ikke får mulighet til å få anerkjent sine rettigheter i Utmarksdomstolen om nødvendig, så er dette også i strid med ILO-konvensjon etter vår vurdering.

Om Regjeringen mener, at den norske stat ikke har råd til å bruke noen titalls millioner til å få slutført rettighetsavklaringen til land og vann i Finnmark, så bør Regjeringen heller endre § 43 slik, at FeFo ikke får dekket sine sakskostnader av staten i Utmarksdomstolen.

FeFO er, etter GG-SNF`s mening, ingen reel motpart til Finnmarksbefolkningen, kun en midlertidig forvalter av befolkningens eiendommer. For oss er det derfor fullstendig uforståelig, at FeFo skal ha rett til å opptre som motpart mot finnmarksbefolkningen i saker, hvor temaet er om hvem som har alderstids eller sedvanemessig eiendoms-, bruks-, og forvaltningsrett til utmarka. Vi undres over

hvordan FeFo har tilegnet seg disse rettigheter, og hvorfor Sametinget har samtykket til dette ved utforming av Finnmarksloven.

GG-SNF mener, at den samiske-/lokalbefolkningen er best egnet til å eie og forvalte egne respektive områder på grunnlag av deres kunnskap om balansert og økologisk bærekraftig forvaltning av naturen, basert på alderstidsbruk, sedvane og tradisjoner. Det er derfor viktig, at lokalbefolkning har muligheter til fremme krav om eiendomsrett og forvaltningsrett over sine egne utmarksområder., uten selv å måtte betale sakskostnader.

GG-SNF går imot Regjeringens endring av Finnmarksloven, slik Regjeringen har foreslått.

Med hilsen

leder GG-SNF

Thoralf Henriksen
Sign.